

ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/ ๖๗๗๔๔



สำนักงานศาลยุติธรรม
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กทม. ๑๐๙๐๐

๗

พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๑๓๗๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้ส่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ให้กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสารไปพิจารณาทบทวนร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลนั้น บัดนี้ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว จึงขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

(สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. แต่มีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๖ นิยามคำว่า “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ยังไม่มีความชัดเจนว่า หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ และยังไม่แน่ชัดว่านิยามดังกล่าวครอบคลุมถึงผู้ให้บริการสืบค้นข้อมูลออนไลน์ด้วยหรือไม่

๒. หมวด ๓ สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ควรมีบทบัญญัติรองรับการกำหนดเงื่อนไขในการใช้สิทธิที่จะถูกลืมหรือสิทธิที่จะลบของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Right to be forgotten) ซึ่งมีความเชื่อมโยงอย่างสูงกับสิทธิในความเป็นส่วนตัว (Right to privacy) ไว้ด้วย เนื่องจากตามร่างมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือแปลงข้อมูลส่วนบุคคลให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลที่ไม่สามารถรู้ตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้” ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ น่าจะหมายถึงการขอลบข้อมูลที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือผิดกฎหมาย ซึ่งจะแตกต่างจากการที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนบางส่วนถูกลืมออกจากความทรงจำ เช่น การที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ประสงค์จะให้ข้อมูลการประมวลผลที่ถูกขายทอดตลาด

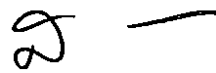
ในอดีต ...

ในอดีตซึ่งเป็นข้อมูลเก่าที่ไม่ตรงกับความจริงในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่สาธารณะของตน ปรากฏในโลกออนไลน์ถูกสืบค้นได้อีกต่อไป จึงขอให้ลบลิงค์ข้อมูลดังกล่าวบนเว็บไซต์ออก

๓. ร่างมาตรา ๖๑ ซึ่งบัญญัติให้คำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา หรือยุติเรื่องนั้น ให้เป็นที่สุด เห็นว่า ควรเปิดโอกาสให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลา เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยตรง)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายวรารัฐ เบญจกุล)

เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

ส่วนพัฒนากฎหมาย

โทร.๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑

โทรสาร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑